

Adam Mickiewicz (1798 – 1855)

„Wiedzę możemy zdobywać od innych, ale mądrości musimy nauczyć się sami!”
Adam Mickiewicz

Najważniejsze dzieła:

„Ballady i romanse” (1822)
„Grażyna” (1823)
„Dziady” cz. II i IV (1823)
„Sonety” (1826)
„Konrad Wallenrod” (1828)
„Dziady” cz. III (1832)
„Pan Tadeusz” (1834)

Życie: Urodził się na Litwie. Po ukończeniu studiów uczył w szkole. Za działalność w patriotycznym Towarzystwie Filomatów został uwięziony, a później zmuszony do wyjazdu do centralnej Rosji.

W r. 1829 wyjechał w podróż po Europie, z której już nigdy w ojczyste strony nie wrócił. Mieszkał głównie w Paryżu. W r. 1834 ożenił się z Cecylią Szymanowską, z którą miał sześcioro dzieci.

W r. 1848 fiaskiem zakończyła się próba utworzenia przez Mickiewicza Legionu Polskiego we Włoszech. Ostatnią akcją patriotyczną poety była próba stworzenia w Turcji oddziałów polskich, które miały walczyć z Rosją. W tym celu w r. 1855 pojechał do Stambułu, gdzie niespodziewanie umarł (wg oficjalnych danych ; na cholere). Został pochowany we Francji na polskim cmentarzu w Montmorency. W 1890 r. trumnę Mickiewicza uroczystie przeniesiono do Katedry na Wawelu, co stało się okazją do manifestacji patriotycznej.

Życie kulturalne: Adam Mickiewicz był aktywnym uczestnikiem europejskiego życia intelektualnego połowy XIX wieku. Miał kontakty z najwybitniejszymi postaciami epoki. Twórczość Mickiewicza wywarła (i nadal wywiera) wpływ na polską kulturę: na świadomość zbiorową, literaturę i sztukę, język (także potoczny), wyobraźnię. Utwory Mickiewicza, w całości lub we fragmentach, były przekładane na ponad 20 języków.

Życie prywatne: Mickiewicz rzadko miał stałe źródła dochodów, chociaż był znanym w polskim środowisku emigracyjnym i europejskich kręgach artystycznych. Często żył z zasiłków, darowizn, korzystał z pomocy rodziny i przyjaciół. Przeprowadzał się w swoim życiu ponad czterdzieści razy. Przyczynami były nie tylko kłopoty materialne, lecz także fascynacje ruchami artystycznymi rozwijającymi się w różnych miastach, działalność polityczna oraz ... romanse.

MESJANIZM

Mickiewicz był gorącym orędownikiem tzw. polskiego mesjanizmu, który wyznaczał narodowi specjalną funkcję w historii. Polska miała być „Chrystusem narodów” z misją zbawienia całego świata.. Miała cierpieć i umrzeć dla powszechnego zbawienia, a potem zmartwychwstać w chwale.

